

Žižek (2008): **Subjektivno nasilje** (Galtung = direct) je najbolj vidna oblika nasilja + **sistemska nasilje** (Galtung = structural) **simbolično nasilje** (Galtung = cultural)

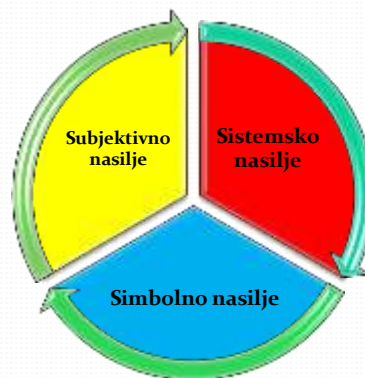

Table I. A Typology of Violence

	Survival Needs	Well-being Needs	Identity Needs	Freedom Needs
Direct Violence	Killing	Maiming Siege, Sanctions Misery	Desocialization Resocialization Secondary Citizen	Repression Detention Expulsion
Structural Violence	Exploitation A	Exploitation B	Penetration Segmentation	Marginalization Fragmentation

Galtung, J. (1990). Cultural Violence. *Journal of Peace Research*, 27(3), str. 292.

	Occupational Disease	Crime (halved)
Death	25,000	9,500
Other physical harm	250,000	500,000

Reiman, J. (200). The rich get richer and the poor get prison (str. 81).

Galtung => **Kulturno nasilje** (*cultural violence*) "elementi kulture, simbolična sfera našega obstoja, ki jo ponazarjajo religija in ideologija, jezik, umetnost, empirične znanosti in formalna znanost (logika, matematika), ki so uporabljene za upravičevanje in legitimacijo direktnega ali strukturnega nasilja".

Video: Mandela

- Danes glavna liberalna in prevladujoča družbena miselnost **'nasprotuje vsem oblikam subjektivnega nasilja'** istočasno pa pozabljamo na strukturno/sistemsko nasilje.
- Učimo se **obsojati subjektivno nasilje**, ki ga po Žižkovem mnenju **ustvarjajo ravno agenti strukturnega nasilja**. Prav slednji so tudi tisti, ki ključno vplivajo na oblikovanje prevladujočega družbenega toka oziroma "mainstreama" in preko šolskega sistema in ostalih ideoloških aparatov države, vplivajo na vzpostavljanje razmer, v katerih se oblikuje omenjen bipolaren odnos do nasilja.

- Tudi v industrijsko razvitem svetu so **za nas sprejemljive razmere (?)**, da si morajo zaposleni za preživetje iskati dodatne vire dohodka, da se zbira prostovoljne prispevke za zdravljenje, oskrbo s hrano... Sprejemljive so razmere, v katerih ljudje trpijo in umirajo zgolj zaradi nezmožnosti plačila zdravstvenega zavarovanja, ne morejo si pridobiti izobrazbe, izboljšati socialnega položaja, razviti svojih potencialov zaradi nezmožnosti plačila šolnin itn. (SLO. => od relativne k absolutni revščini)
- Vsiliti se nam hoče mišljenje, da **naj bi bili za vse težave krivi sami** (napačne odločitve; premalo žrtvovanja, vztrajnosti...)

Kanduč (2010: 56) opozarja, da je požrešnost kapitalističnega sistema najpogosteje pripisana **pohlepu posameznikov**, takšen pogled – sicer lahko razumljiv, preprost, prepričljiv – pa zanemari številne sistemske, strukturne, kulturne in situacijske dejavnike

Strukturno nasilje in Jaspersov (1946/2012) instrumentarij presojanja nemške krivde* za drugo svetovno vojno in zločine, ki so se zgodili.

Razdelal tipologijo štirih konceptov krivde.

1. **Kriminalna krivdo** (in tudi odgovornost za dejanja) veže na kršitve kazenske zakonodaje in mednarodnega prava;
2. **Politično krivdo** na dejanja državnikov in državljanov države, ki so odgovorni za politično življenje njihove države;
3. **Moralno krivdo**, ki jo za svoja dejanja občutijo posamezniki (oportunizem, neukrepanje, podpiranje, sodelovanje, iskanje koristi);
4. **Metafizično krivdo**, ki predstavlja pomanjkanje absolutne solidarnosti z ljudmi kot takimi. Krivdo, ki jo človek občuti, če ne stori vsega, kar je v njegovi moči, da prepreči vsakršno krivico in zlasti zločine, ki se zgodijo v njegovi navzočnosti ali z njegovo vednostjo.

*Krivda ali lahko tudi **odgovornost**?

Moja definicija strukturnega nasilja

*Strukturno nasilje vidim kot **politike in družbene prakse** – oboje se uresničuje v družbi prek **formalnih** in **neformalnih struktur** (institucij) –, s katerimi so omogočena, legalizirana (neinkriminirana) in normalizirana nelegitimna in nepoštena dejanja, ki zavestno huje oškodujejo druge.*

Literatura

Bučar Ručman, Aleš (2016). Strukturno nasilje kot mehanizem zapiranja migrantov v globalne in lokalne totalne institucije. *Revija za kriminalistiko in kriminologijo*, 67/1, 16–25.

Bučar Ručman, Aleš (2015). Analiza migracij in odnosov v multikulturni skupnosti : primer mestne občine Velenje. *Dve domovini*, 41, 113–125.

Bučar Ručman, Aleš (2014). Migracije in kriminaliteta: Pogled čez meje stereotipov in predsodkov. Ljubljana : Založba ZRC SAZU.

Kanduč, Zoran (2003). *Onkraj zločina in kazni*. Ljubljana: Študentska založba.

Kanduč, Zoran (2010). Krizna tranzicija (ali postmodernizacija), kriminaliteta in strukturno nasilje - kriminološki vidik. *Revija za kriminalistiko in kriminologijo*, 61/1, 51–63.

Galtung, Johan (1969). Violence, Peace and Peace Research. *Journal of Peace Research*, 6/3, 167–191.

Galtung, Johan (1990). Cultural Violence. *Journal of Peace Research*, 27/3, 291–305.

Žižek, Slavoj (2007). *Nasilje*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo.